

Viszontlátásra!

Igen, sajnos eljött a nap. Leírhatom, hogy ez az utolsó írásom a diákújság pályázatra. Ennek búcsúztatójaképpen leírom az ehhez fűződő kedves emlékeimet.

Egy szép 0. órai reggel indult a történet, mikor Marianna néni mondta, hogy írhatok erre a pályázatra. Én nagyon lelkes lettem! Ennek örömére, még fogalmazást is írtam.

Majd bőszen alkottam, abban a füzetbe, amit a tanárnő adott. Jött azonban egy nagy alkotói válság karácsony táján. Szerettem volna sokat gépelni, de nem sikerült. Ezt mind azért, mert megsértettek egy kijelentéssel. Most már megértettem, hogy a kritikát – ha az a javamat szolgálja -, el kell fogadni, és tanulni kell a hibáinkból.

Pár hét kihagyás után, újult erővel fogtamtam neki a munkának! Az Irány a Kékes! c. fogalmazásommal - úgy éreztem - „visszatértem”. Egyre szívesebben írtam. Ez a lendület a mai napig tart. Közben még verseket is írtam, főként tanárimról, vagy biztatásként!

Nagyon hálás vagyok Kata néninek is, hogy mindig pozitívan állt hozzám bármilyen fogalmazást írtam! Példaértékű, hogy mennyi türelmük van a magyartanároknak!

Rengeteg szép emlékekkel gazdagodtam, az biztos. Külön hatalmas köszönet Mariann néninek! Nélküle nem szerettem volna meg fogalmazni. Úgy érzem, sokat fejlődött a kifejezőképességem és a helyesírásom is ezalatt a kb. fél év alatt.

Sajnos a következő tanévben már nem fogunk találkozni, de remélem, jövőre is ilyen jól fog szerepelni iskolánk! Hajrá Izsák, köszönöm, viszontlátásra!

Iancu Martin

Izsák Imre Általános Iskola 8.a